

(2) Ἐπιπροσθέτως τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ (1) πληρωτέων δικαιωμάτων θὰ πληρώνεται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κατόχου ὑποστατικοῦ ἢ τόπου ἐφωδιασμένου μὲ οἰκιακὸν ὕδωρ, ἐνοίκιον 500 μίλς ἐτησίως δι' ἕκαστον ὕδρομετρητὴν ὃ δὲ ὕδρομετρητῆς θὰ παραμένῃ περιουσία τοῦ Συμβουλίου.

(3) Ἡ ἐγκατάστασις τοῦ ὕδρομετρητοῦ εἰς οἰονδήποτε οἶκημα ἢ τόπον καὶ ἡ ἀφαίρεσις αὐτοῦ γίνεται ἐξόδοις τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κατόχου τοῦ οἰκήματος ἢ τόπου, ὅστις εἶναι καὶ ὑπεύθυνος δι' οἰονδήποτε ζημίαν ἐπὶ τοῦ ὕδρομετρητοῦ πλὴν τῆς φυσικῆς φθορᾶς.

3. Ὁ Κανονισμὸς ὑπ' ἀρ. 118 διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθούτου Κανονισμοῦ :

«118. Ὅταν οἰονδήποτε πρόσωπον, τὸ ὁποῖον δικαιούται εἰς προμήθειαν οἰκιακοῦ ὕδατος παραλείπη ἢ ἀμελήῃ νὰ πληρώσῃ ἐν σχέσει πρὸς τοῦτο οἰαδήποτε δικαιώματα ἅτινα καθίστανται πληρωτέα ὑπ' αὐτοῦ βάσει τοῦ Κανονισμοῦ 117 πέραν τῶν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου σχετικοῦ πρὸς τοῦτο λογαριασμοῦ ἢ ἐνεργῆ κατὰ παράβασιν τοῦ μέρους τούτου τῶν Κανονισμῶν θὰ εἶναι νόμιμον διὰ τὸ Συμβούλιον νὰ δίδῃ ὀδηγίας ὅπως ἡ τοιαύτη προμήθεια οἰκιακοῦ ὕδατος εἰς τὸ τοιοῦτον πρόσωπον διακοπῇ ἄνευ ἐτέρας εἰδοποιήσεως μέχρις ὅτου ὅλα τὰ δικαιώματα τὰ ἀναφερόμενα ἐν σχέσει πρὸς τοῦτο καὶ ἐπὶ πλέον ποσὸν ἐκ £1 ὡς δικαιώματα ἐπανασυνδέσεως πληρωθῶν ἢ μέχρις ὅτου ἡ τοιαύτη παράβασις παύσῃ νὰ ὑφίσταται, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως».

4. Ὁ Κανονισμὸς ὑπ' ἀρ. 119 διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθούτου Κανονισμοῦ :

«119. Ὅλα τὰ δικαιώματα, αἱ ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἐνοίκια τὰ πληρωτέα δυνάμει τοῦ μέρους τούτου τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ πληρώνονται εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον ἐξουσιοδοτημένον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου πρὸς τοῦτο».

Οἱ ἀνωτέρω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

(Υ.Ε. 928/59.)

Ἄριθμὸς 716

**Ο ΠΕΡΙ ΥΔΑΤΟΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ
(ΟΙΚΙΑΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ) ΝΟΜΟΣ
ΚΕΦ. 349**

Κανονισμοὶ γενόμενοι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας Ὑδατοπρομηθείας
τοῦ χωρίου Πηγὴ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 30

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ὑδατοπρομηθείας τοῦ χωρίου Πηγὴ ἔνασκουσα τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὴν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 30 (1) καὶ (2) τοῦ περὶ Ὑδατοπρομηθείας τῶν Χωρίων (Οἰκιακοὶ Σκοποὶ) Νόμου, διὰ τοῦ παρόντος ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦντας Κανονισμοὺς :

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς
12. 8.1954
10.12.1964
7.10.1965.

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Ὑδατοπρομηθείας τοῦ χωρίου Πηγὴ (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ τοῦ 1968 καὶ θὰ ἀναγιγνώσκονται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Ὑδατοπρομηθείας τοῦ χωρίου Πηγὴ Κανονισμῶν τοῦ 1954 ἕως 1965 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενοι ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») οἱ δὲ βασικοὶ Κανονισμοὶ ὁμοῦ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Ὑδατοπρομηθείας Πηγῆς Κανονισμοὶ τοῦ 1954 ἕως 1968.

2. Ο κανονισμός 10 των βασικών Κανονισμών διά του παρόντος διαγράφεται και αντικαθίσταται διά του ακόλουθου Κανονισμού :

«10. Ο ιδιοκτήτης ή κάτοχος οίασδήποτε οικίας ή οικήματος έφωδισμένου δι' ύδατος θά καταβάλλη τὰ κάτωθι δικαιώματα τὰ όποία θά πληρώνωνται κατά τριμηνίαν :

(i) Δι' ύδρομετρητοϋ :

(α) Μέχρι των 8 τόννων τόν μήνα είτε καταναλωθέντων ή μη ή έλαχίστη επιβάρυνσις των 500 μιλς κατά μήνα.

(β) Άνω των 8 τόννων και ούχι πέραν των 10 τόννων τὰ δικαιώματα τὰ αναφερόμενα εις τήν ύποπαράγραφον (α) πλέον 100 μιλς δι' έκαστον επιπρόσθετον τόννον.

(γ) Άνω των 10 τόννων και ούχι πέραν των 13 τόννων τὰ δικαιώματα τὰ αναφερόμενα εις τὰς παραγράφους (α) και (β) πλέον 500 μιλς δι' έκαστον επιπρόσθετον τόννον.

(δ) Άνω των 13 τόννων και ούχι πέραν των 17 τόννων κατά μήνα τὰ δικαιώματα τὰ αναφερόμενα εις τὰς παραγράφους (α), (β) και (γ) πλέον £1,000 μιλς δι' έκαστον επιπρόσθετον τόννον.

(ε) Άνω των 17 τόννων τὰ αντίστοιχα ποσά των ύποπαρράγραφων (α), (β), (γ) και (δ) πλέον £1,500 μιλς δι' έκαστον επιπρόσθετον τόννον».

(Υ.Ε. 425/59.)

Άριθμός 717

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ)
ΝΟΜΟΣ, ΚΕΦ. 243

Κανονισμοί γενόμενοι υπό του Συμβουλίου
Βελτιώσεως Αιγιαλούσης

Το Συμβούλιον Βελτιώσεως Αιγιαλούσης ένασκούν τὰς έξουσίας τὰς χορηγουμένας εις αυτό δυνάμει του άρθρου 24 του περι Χωρίων (Διοίκησις και Βελτιώσις) Νόμου, Κεφ. 243, διά του παρόντος θεσπίζει τούς ακόλουθους Κανονισμούς :

1. Οί Κανονισμοί ο἗τοι θά αναφέρονται ώς οί περι Χωρίων (Διοίκησις και Βελτιώσις) (Τροποποιητικοί άρ. 3) Κανονισμοί Αιγιαλούσης 1968 και θά αναγινώσκωνται όμοϋ μετά των περι Χωρίων (Διοίκησις και Βελτιώσις) Κανονισμών Αιγιαλούσης 1951 έως 1968 (έν τοίς έφεξής καλούμενοι ώς «οί βασικοί Κανονισμοί») και οί βασικοί Κανονισμοί και οί παρόντες Κανονισμοί θά αναφέρονται όμοϋ ώς οί περι Χωρίων (Διοίκησις και Βελτιώσις) Κανονισμοί Αιγιαλούσης 1951 έως 1968.

*Επίσημος
*Εφημερίς
Παράρτημα
Τρίτον :
2. 5.1951
8. 7.1954
24. 2.1955
14. 6.1956
8. 8.1957
19. 8.1961
28. 5.1964
11. 2.1965
29. 9.1966
16. 2.1967
1.12.1968
14. 6.1968.

2. Αί παράγραφοι (γ) και (δ) του Κανονισμού 117 (1) διαγράφονται και αντικαθίστανται ώς ακόλουθως :

«(γ) Δι' έκαστον τόννον ύδατος καταναλισκόμενον κατά τριμηνίαν καθ' υπέρβασιν των 40 τόννων άλλ' ούχι πέραν των 50 τόννων 150 μιλς.

(δ) Δι' έκαστον τόννον ύδατος καταναλισκόμενον κατά τριμηνίαν πέραν των 50 τόννων 250 μιλς».

3. Η παράγραφος (ε) του Κανονισμού 117 (1) άκυροϋται.

Οί ώς άνω Κανονισμοί ένεκρίθησαν υπό του Υπουργοϋ Έσωτερικών
(Υ.Ε. 341/59.)